

Pokiaľ je odpoveď na prvú otázku kladná:

2. Majú sa prechodné ustanovenia nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady 883/2004 ⁽²⁾ z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia vykladať v tom zmysle, že ukladajú Českej republike povinnosť poskytovať rodinnú dávku po 30. apríli 2010, hoci príslušnosť štátu môže byť od 1. mája 2010 ovplyvnená novou definíciou bydliska zakotvenou v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (článok 22 a nasl.)?

Pokiaľ je odpoveď na prvú otázku záporná:

3. Má sa nariadenie (ES) Európskeho parlamentu a Rady 883/2004 ⁽³⁾ o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (najmä článok 87) vykladať tak, že za okolností, o aké ide vo veci samej, je Česká republika od 1. mája 2010 štátom príslušným na poskytovanie rodinnej dávky?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 149, s. 2; Mím. vyd. 05/001, s. 35.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 166, s. 1; Mím. vyd. 05/005, s. 72.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 284, 2009, s. 1; korigendum Ú. v. EÚ L 147, s. 48.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Satakunnan käräjäoikeus (Fínsko) 12. júla 2013 — Sähköalojen ammattiliitto ry/Elektrobudowa Spółka Akcyjna

(Vec C-396/13)

(2013/C 260/67)

Jazyk konania: fínčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Satakunnan käräjäoikeus

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Sähköalojen ammattiliitto ry

Žalovaná: Elektrobudowa Spółka Akcyjna

Prejudiciálne otázky

1. Môžu sa odbory, ktoré konajú v záujme zamestnancov, odvolávať priamo na článok 47 Charty základných práv Európskej únie ako na priamy prameň práva vo vzťahu k poskytovateľovi služieb z iného členského štátu, keď ustanovenie (článok 84 poľského Zákonníka práce), v prípade ktorého sa namieta rozpor s článkom 47 Charty, predstavuje výlučne vnútroštátny predpis?

2. Vyplýva v súdnom konaní vo veci splatných pohľadávok v zmysle smernice 96/71/ES ⁽¹⁾ v štáte vykonávania práce z práva Únie, predovšetkým zo zásady účinnej právnej ochrany vyplývajúcej z článku 47 Charty základných práv Európskej únie, ako aj z článku 5 ods. 2 a článku 6 uvedenej smernice, vykladaných v spojení so slobodou združovania v odboroch (sloboda združovania) upravenou v článku 12 Charty základných práv, že vnútroštátny súd musí ponechať neuplatnené také ustanovenie zákonníka práce štátu pôvodu pracovníka, ktoré bráni postúpeniu mzdovej pohľadávky na odbory štátu vykonávania práce na účely vymáhania, keď relevantný predpis štátu vykonávania práce dovoľuje, aby sa splatná mzdová pohľadávka na účely vymáhania, a teda postavenie žalobcu, postúpila na odbory, do ktorých patria všetci pracovníci, ktorí postúpili svoju pohľadávku na účely vymáhania?

3. Majú sa ustanovenia Protokolu č. 30 k Lisabonskej zmluve vykladať v tom zmysle, že ich musí zohľadniť aj iný vnútroštátny súd než súd nachádzajúci sa v Poľsku alebo v Spojenom kráľovstve, pokiaľ sa daný spor vyznačuje úzkou väzbou s Poľskom, a predovšetkým vtedy, keď uplatniteľným právom na pracovné zmluvy je poľské právo? Inými slovami: Bráni poľsko-britský protokol fínskemu súdu v určení, že právne alebo správne predpisy, správna prax alebo správne opatrenia Poľska sú v rozpore so základnými právami, slobodami a zásadami deklarovanými v Charte základných práv Európskej únie?

4. Má sa článok 14 ods. 2 nariadenia [č. 593/2008] ⁽²⁾ s ohľadom na článok 47 Charty základných práv Európskej únie vykladať v tom zmysle, že bráni uplatneniu vnútroštátnej právnej úpravy členského štátu, podľa ktorej je zakázané postupovať pohľadávky a nároky z pracovného pomeru?

5. Má sa článok 14 ods. 2 nariadenia [č. 593/2008] vykladať v tom zmysle, že v prípade práva uplatniteľného na postúpenie pohľadávok z pracovnej zmluvy ide o právo, ktoré podľa nariadenia [č. 593/2008] platí pre spornú pracovnú zmluvu, pričom nie je relevantné, či na obsah konkrétneho nároku majú vplyv aj predpisy iného právneho poriadku?

6. Má sa článok 3 smernice 96/71 vzhľadom na články 56 ZFEÚ a 57 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že pojem minimálne mzdové tarify zahŕňa základnú hodinovú mzdu podľa platovej triedy, zaručenú úkolovú mzdu, náhradu mzdy za dovolenku, pevné denné diéty a náhradu za dennú cestu do práce (kompenzáciu za čas strávený cestovaním) v súlade so stanovením týchto pracovných podmienok, na ktoré sa vzťahuje príloha smernice, v kolektívnej zmluve vyhlásenej za všeobecne záväznú?

- 6.1 Majú sa článok 56 ZFEÚ [a článok 57] ZFEÚ a/alebo článok 3 smernice 96/71/ES vykladať v tom zmysle, že členským štátom bránia v tom, aby ako hostiteľský štát vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch (vo všeobecne záväznej kolektívnej zmluve) uložili poskytovateľom služieb z iných členských štátov povinnosť zaplatiť pracovníkom vyslaným na ich územie kompenzáciu času stráveného cestovaním a denné diéty, ak sa zohľadní, že podľa

uplatnených vnútroštátnych právnych predpisov sa vyslaný pracovník počas celého obdobia vyslania považuje za osobu činnú v rámci služobnej cesty, takže má nárok na kompenzáciu času stráveného cestovaním a denné diéty?

6.2 Majú sa články 56 ZFEÚ a 57 ZFEÚ a/alebo článok 3 smernice 96/71/ES vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu bránia v tom, aby odmietol uznať prípadné platové zaradenie uskutočnené a uplatňované podnikom z iného členského štátu v jeho domácom štáte?

6.3 Majú sa články 56 ZFEÚ a 57 ZFEÚ a/alebo článok 3 smernice 96/71/ES vykladať v tom zmysle, že zamestnávateľovi z iného členského štátu dovoľujú, aby účinne a z hľadiska súdu štátu vykonávania práce záväzne stanovil zaradenie zamestnancov do platových tried, keď je vo všeobecne záväznej kolektívnej zmluve štátu vykonávania práce stanovené odlišné zaradenie do platových tried, pokiaľ ide o výsledok, alebo môže hostiteľský členský štát, do ktorého boli vyslaní zamestnanci poskytovateľa služieb pochádzajúceho z iného členského štátu, poskytovateľovi služieb nariadiť, ktoré ustanovenia musí dodržať pri zaradení zamestnancov do platových tried?

6.4 Majú sa pri výklade článku 3 smernice 96/71/ES vzhľadom na články 56 ZFEÚ a 57 ZFEÚ ubytovanie, pri ktorom musí náklady hradiť zamestnávateľ na základe kolektívnej zmluvy uvedenej v šiestej otázke, a poukážky na stravovanie, ktoré poskytuje na základe pracovnej zmluvy poskytovateľ služieb pochádzajúci z iného členského štátu, považovať za náhradu nákladov, ktoré vznikli na základe vyslania, alebo spadajú pod pojem minimálne mzdové tarify v zmysle článku 3 ods. 1?

6.5 Má sa článok 3 smernice 96/71/ES v spojení s článkami 56 ZFEÚ a 57 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že všeobecne záväznú kolektívnu zmluvu štátu vykonávania práce treba pri výklade otázky o úkolovej mzde, kompenzácii času stráveného cestovaním a denných diétach považovať za odôvodnenú na základe požiadaviek verejného poriadku?

Žaloba podaná 17. júla 2013 — Európska komisia/Rumunsko

(Vec C-405/13)

(2013/C 260/68)

Jazyk konania: rumunčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: P. Hetsch, O. Beynet, L. Nicolae, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Rumunsko

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor

— určil, že Rumunsko si tým, že neprijalo zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na prebratie článku 2 bodu 1, článku 3 ods. 5 písm. b), článku 3 ods. 7 a 8, článku 3 ods. 9 písm. c), článku 5, článku 7 ods. 4, článku 9 ods. 1 až 7, článku 10 ods. 2 a 5, článku 11 ods. 8, článku 13 ods. 4, článku 13 ods. 5 písm. b), článku 16 ods. 1 a 2, článku 25 ods. 1, článku 26 ods. 2 písm. c), článku 31 ods. 3, článku 34 ods. 2, článku 37 ods. 1 písm. k), p) a q), článku 37 ods. 3 písm. b) a d), článku 37 ods. 10 až 12, článku 38 ods. 1, článku 39 ods. 1, 4 a 8, ako aj prílohy I bodu 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES⁽¹⁾ z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovalo Komisiu, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 49 ods. 1 tejto smernice,

— uložil Rumunsku podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ penále vo výške 30 228,48 eura za každý deň omeškania odo dňa vyhlásenia rozsudku v tejto veci z dôvodu nesplnenia povinnosti informovať Komisiu o opatreniach potrebných na prebratie smernice 2009/72/ES,

— zaviazal Rumunsko na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice do vnútroštátneho právneho poriadku uplynula 3. marca 2011.

⁽¹⁾ Smernica 96/71/ES Európskeho Parlamentu a Rady zo 16. decembra 1996 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb (Ú. v. ES L 18, s. 1; Mim. vyd. 05/002, s. 431).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) (Ú. v. EÚ L 177, s. 6).

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 211, s. 55.